

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z wniosku E. O.
przy uczestnictwie R. O.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 grudnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w L.
z dnia 29 maja 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania R. O. złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 29 maja 2018 r., częściowo zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w P. z dnia 3 czerwca 2017 r., wydane w sprawie z wniosku E. O. o podział majątku wspólnego poprzez:

1. przyznanie małżonkom po połowie składników majątku wymienionych w pkt II tiret 1 postanowienia Sądu pierwszej instancji, poprzednio przyznanych na własność uczestnika postępowania;
2. obniżenie kwoty zasądzonej od uczestnika na rzecz wnioskodawcy tytułem dopłaty z 137 943,65 zł na 97 443,65 zł.

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 519¹ § 2 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia jej dopuszczalności, zważył:

W postępowaniu nieprocesowym dopuszczalność skargi kasacyjnej została uregulowana odmiennie niż w postępowaniu procesowym. W art. 519¹ k.p.c. zawarto wyliczenie rodzajów spraw rozstrzyganych w postępowaniu nieprocesowym, od których przysługuje skarga kasacyjna. W myśl art. 519¹ § 2 k.p.c. w sprawach z zakresu prawa rodzinnego, opiekuńczego i kurateli skarga kasacyjna przysługuje tylko w sprawach o przysposobienie oraz o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, chyba że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Zgodnie z ustaloną wykładnią judykatury wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawach działowych nie odpowiada wartości całego majątku, tylko odnosi się do konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego środek odwoławczy dotyczy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2016 r., V CSK 711/15 oraz z dnia 16 czerwca 2016 r., V CZ 24/16 - nie publ.).

W niniejszej sprawie uczestnik postępowania wskazał kwotę 256 000 zł jako wartość przedmiotu zaskarżenia. W ocenie Sądu Najwyższego kwota ta nie odpowiada jednak rzeczywistemu zakresowi zaskarżenia kwestionowanego rozstrzygnięcia sądu. Uczestnik postępowania oparł bowiem skargę kasacyjną na twierdzeniu, że na rzecz wnioskodawczynie zasądzono nienależnie kwotę 128 000 zamiast 64 000 zł. Wynika z tego zatem, że interes prawny uczestnika postępowania uzasadniający wniesienie skargi kasacyjnej sprowadza się do różnicy, tj. kwoty 64 000 zł.

Z tych względów Sąd Najwyższy skargę kasacyjną, jako nie spełniającą ustawowego wymogu dopuszczalności, odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.